

બસ, માણસ બનો

Please

159

Be Men.

બસ ! માણસ બનો !

યાને

ભાવિનો વિચાર કરો.

બસ માણસ બનો આ જોયો, અક્કલ તણા ભંડાર છે.
વાંચી અને વિચારજો, તોજ બેટા પાર છે;
સુરખ અને શાબુ ખરે ! શબ્દ શબ્દ દેશાકાર છે.
એક જ્ઞાતા મેઢી આજે ખરીદો, આ છુક તારણદાર છે.

૧૫

લેખક

શામળ પરશોતમદાસ ચાલંકી (બામદવાલા)

માંડવીની પોળ, લાલભાઈની પોળ-અમદાવાદ.

પ્રકાશક.

ચાલંકી અને વીવિટી.

કીમત દોઢ આનાં.

૨૪૦૩૩

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાઈટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૧૪૦૩૩ વર્ગિક

પુસ્તકનું નામ જરૂર ! માણસ જનો

વિષય ૬-૮

Please.
BE MEN.

બસ ! માણસ બનો !

યાને

ભાવિનો વિચાર કરો.

આ ચોપડીના ગાયનો લેખકની પરવાનગી સીવાય
છાપવા અગર છપાવવા નહી, છપાવશે તો યોગ્ય
રીતસર પગલાં ભરવામાં આવશે.

લેખક

શામળ પરશોતમદાસ સોલંકી (ખોટા જતી;
માંડવીની પોળ, લાલાભાઈની પોળ—અ (૨) ખરચાં

પ્રકાશક.

નેલો તણા,

સોલંકી અને ત્રીવેદી.

કીર્તિ દાહ આનો,

ગ્રામીણ વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય
સમઢાવાદ
સુરભાલી કોપીરાઈટ-સંગ્રહ
૧૪૦૩૩૩

ધી “સૂર્યપ્રકાશ” પ્રિન્ટીંગ પ્રેસમાં પટેલ મૂળચંદલાઈ
ત્રિકમલાલે જાપ્યું. ડે. પાનકોરનાકા-અમઢાવાદ.

બસ ! માણસ બનો !

(ગાયન ૧ હું)

(રાગ-મેરે મૌલા ખોલાલે મહીને મુજે.)

ખરચાં ખુબ વધ્યાં હવે બંધ કરો,

ખીસાં ખાલી થયાં તેનો ખ્યાલ કરો.

રોટી વીના બંધુ કરોડો, આ દેશમાં આજે રહે.

વીના મોતે કંઈક મરતા, કહેતાં આંસુડાં વહે;

એવા હીન બંધુની જરા વહાર કરો (૨) ખરચાં.

કાલર, નકટાઈ કોટ જાકીટ, પેન્ટ વીદેશી પહેરતાં,

વેશ ગમે નહીં દેશનો, વિદેશીમાં રાજ થતાં;

વેશ દેશનો ના તમે દુર કરો (૨) ખરચાં.

આંખો છતાં ચસ્મા ચડાવો, ખુટો જુવે વીલાયતી,

થયો તખેલો સાફ પણ, ફેશન હજુના કંઈ જતી;

ફેશન, ફેશનમાં શું ! કુલ્યા કરો (૨) ખરચાં

ખરચાં વધ્યાં આજે ઘણા, અત્તર, અને તેલો તણા,

ભભકા મહી ભારે ખુવારી, થઈ દેશની રહીના મણા;

ભભકા ખોટા હવે ભાઈ દુર કરો (૨) ખરચાં.

ધર્મબ્રષ્ટ વીદેશી બીડીયે, લાખો કરોડો બચ છે,

અકકલ વીનાના આદમીથી, ના હજુ છોડાય છે;

હાલ બેહાલ થયા બંધુ ખ્યાલ કરો (૨) ખરચાં.
ફેશન તણા ફંદે ફસાઈ, શુ' ફાયદો કાઢ્યો કહો;
દેશનો પૈસો ખરે, પરદેશમાં ચાલ્યો ગયો,

હવે રહ્યા તેનો કંઈ બચાવ કરો (૨) ખરચાં.
મેટ્રીક થયા, બી, એ, થયા, એમ. એ. થયા શા કામના
ભટકી ભણેલા ભીખ માગે આ દેશમાં આજે ઘણા,

પુનઃ હુન્નર ઉદ્યોગને હાથ ધરો (૨) ખરચાં.
ભણ્યા ભણ્યા પણ ના ગણ્યા, અને જ્ઞાન ગોખણીયું ગ્રંથું
શુરવીરતા બેઠા શુભાવી, હાડ હરાની થઈ ગયું;

આશા પરની સદાનો ત્યાગ કરો (૨) ખરચાં
શોખો વધ્યા હોટલ તણા, પૈસા ખરાબી થાય છે,
ચાયના ખ્યાલા ચડાવી, શક્તિ શરીરની બાય છે;

એવા શોખ નમાલાનો નાશ કરો (૨) ખરચાં
નાટક સીનેમાના બહુ શોખો વધ્યા આજે ખરે,
તન, મન અને ધનની ખરાબી, આંખો ના ખુલ્લે અરે

પૈસા ખરબાદી થતાં હવે બંધ કરો (૨) ખરચાં
ઓઝલ તણી રહેનારીઓ, આજે અહીં અથડાય છે,
નાટક સીનેમા ભરી બજારે બહુ ભટકવા બાય છે;

બહુ છુટાપણું દેવું બંધ કરો (૨) ખરચાં
ફેશન વધી છે નવ નવી, પોલકા અને ચોળી મહી,
ગુણીકા તણા વેશો ભજાવે, ચમ્પલ વીના ચાલે નહી;

નથી સાર ફેશનમાં વીચાર કરો, (૨) ખરચાં.

મન મોહ્યા મલમલ થકી, બારીકથી જહેનો તણા,
કાયદો કઢ્યો નહી પણ વ્યભીચાર વધ્યો રહીના મણા

એવા બારીક વસ્ત્રનો હવે ત્યાગ કરો (૨) ખરચાં
ચુડી ગઢ ચુલા મહિ, શોખો વધ્યા બંગડી તણા,
એ કાયના કટકા થકી, પૈસા થાય છે પાણી ઘણા;

જુના રીત રીવાજો ના દુર કરો (૨) ખરચાં
આવક ઘટી ખરચા વધ્યા. ઉઘો છતાં શું ! આંધળા,
પસ્તાઈ મરશો આખરે, રોટી વીના સમજો બલાં.

કહે શામજી કહેવું મારું કાન ધરો (૨) ખરચાં
(બોટાદવાલા)

(ગાયન ૨ જી)

—કન્યા વિક્રય—

(વૈદરભી વનમાં વલવલે-રાગ)

સમજો હવે ચો કસાઈયો,	કન્યા વિક્રય કરનાર;
પસ્તાઈ મરશો આખરે,	કીડાં પડશે અપાર. સમજો. ૧
ભુખ લેગાં ભાઈ થઈ જશો,	થાશે અન્ન દાંતને વેર;
નખોદ નક્કી નીકળી જશે,	થાશે જીવતર ઝેર. સમજો ૨
રાંક ખીચારી બાપડી,	દોરો ત્યાં તેતો બાય,
છુરી ચલાવો ગર્દન ઉપરે,	બોલશે નહીં એ જરાય. સમજો ૩

પુત્રા સાથે બાળકી, રાખો પ્રભુનો કંઈ ડર;
 બાળપણે રંડાપા દીયો, પૈસા લેવા ખાતર. સમજો ૪
 રીબાવી શું મારતાં, પાલક થઈને માખાપ;
 ખાપણ નહીં મળે આખરે, પડશે પુત્રીના શ્રાપ. સમજો ૫
 લીધા પૈસા ટકશે નહીં, જાશે બમણા સાથ,
 બાપા બનશે નક્કી કહું, રહેશે રાખોડી હાથ, સમજો ૬
 આંખો છતાં શું અંધા બનો, દેખો કંઈક લગાર;
 વેશ્યા ધામો વધી પડ્યા, વીધવા વધી અપરંપાર. સમજો ૭
 કાચકો શું ! કાઢ્યો કહો, કીધો, કુદરતે કેર;
 કહે 'ગામજી' હજી ચેતશે, તો થાશે લીલાદહેર સમજો ૮
 (ગોટાદવાળા)

(ગાયન ૩ જી)

ચેતતા નર સદાય સુખી.

(રાગ મરસીયા)

હાય હાય રે ગોટાળા જ્યાં ત્યાં જણાય છે;
 છતાં હજી ના આંખો ખોલાય છે રે હાય હાય રે ૧
 વધ્યા વૈજાંતેજલ ધીવાળા, ચોખું કહીને ચલાવે ગોટાળા;
 સ્વાર્થ માટે કર્મ કરે કાળારે, હાય હાય રે ૨
 જે ધીમાં બહુ ચરખી આવે, લુચ્યા વહેપારીઓ બહુ લાવે,
 જેનાં નાણાં ડગલ ઉપજાવે રે હાય હાય રે

તેલ તલનું ગરુ છે સુકાઈ, આપે મગફળી વેપારી ભાઈ;
 ચાલે ગોટાળા એવા બહુ આંહી રે હાય હાય રે ૪
 મલાઈ કાઢી આપે સાંચાવાળા લાવી વેચે વેપારી દુધવાળા;
 પાણી નાખી કરે છે ગોટાળા રે હાય હાય રે ૫
 ગયા છાયલ તો બાકા છુપાઈ, મલમલમાં ગયા મન મોહી;
 લાજ મરબદ છેકજ ખોહી રે હાય હાય રે ૬
 પોલકાં પેઠાં ફેશનદાર ચોળી, દીધી આબરૂ બાપની બોળી;
 એવી ફેશનમાં મુકળે હોળી રે હાય હાય રે ૭
 પગમાં ચંપલ ને હાથમાં રૂમાલો, કાંડે શોભતાં બુચો ઘડીયાળો
 સુધારે વર્તાવ્યો કેર કાળો રે હાય હાય રે ૮
 ભરી બળરે કંઈક ભટકાયે, લાળે કંઈકની આંહી લુટાયે;
 છતાં લાજ શરમ ના જરાયે રે હાય હાય રે ૯
 ખુટ સ્ટોકીંગ વિના નવ ચાલે, ચસ્મા ગોગલ્સ આંખપર ઘાલે;
 કંઈક ફેશનમાં ઉંધુ વાળે રે હાય હાય રે ૧૦
 ભણી ગણીને નોકરી કરતાં. ઠાઠ યુરોપ અંગપર ધરતાં;
 બેટા બાદશાહના થઈ ફરતા રે હાય હાય રે ૧૧
 ઘટી આવક અને ખરચા પુરા, છતાં ઉંઘે અકલના અધુરા,
 હવે જાગો ઓ હિંદીઓ શુરા રે હાય હાય રે ૧૨
 બુના રીવાળે લાગે નહીં સારા, નવા લાગે છે આજ બહુ પ્યારા
 ઉંધુ વાજ્યું છે ઘાલી સુધારા રે, હાય હાય રે ૧૩
 બુચો હોટલમાં શોખીનો બતાં, ધર્મ બ્રહ્મ છતી આંખે થાતાં
 વર્ણ અઢારે સાથ બેસી ખાતાં રે હાય હાય રે ૧૪

પૈસા ખાતર કળેડા બહુ થાયે, વિધવા બુઝો આમ વધતી જાયે
 કળીકાળમાં આ કેમ સેહેવાય રે હાય હાય રે ૧૫
 પેઠી ખોલે મીલો મોટા પાયે, બ્યાજ લોલે ભોળા લોક જાયે
 ઘર કરી સાબ્દ દીવાળા કુંકાયે રે હાય હાય રે ૧૬
 ધર્મ નામે ધતીંગો ચલાવે, પૈસા આચાર્યો શોખે ઉડાવે;
 માર્ગ સાચો એ કોણુ બતલાવે રે હાય હાય રે ૧૭
 અરે ! જાગો ! આ હિંદીઓ જાગો હવે સત્યના પથપર લાગો
 કહે શામળ આજસને ત્યાગો રે હાય હાય રે ૧૮
 (ખોટાદવાળા)

(ગાયન ૪ થું)

સુખી થવાનું સાધન
 યાને

સાચી સલાહ.

(રાગ ગઝલ)

વિચારી ચાલજો વહાલા સમય ખારીક બહુ આવ્યો.
 ફેશનના છોડજો ચાળા સમય ખારીક બહુ આવ્યો. ૧
 દિવસ અને રાત બહુ વેઠી તમે પૈસા કમાવો છો,
 બની જસ શોખમાં અંધા, ખરે તેમાં ઉડાવો છો. ૨

હબરો હીંદના લોકો,	વીના રોજ રહે આને,	
વીના મોતે કંઈ મરતાં,	નજીવા પેટને કાને	૩
ભલભલા શેઠીયા ભાંગ્યા,	નથી નાણાં રથાં ક્યાંયે,	
વેપારોમાં દીસે મંદી,	ખરે ! જુમ એક સંભળાયે.	૪
તપાસી જો નહીં ચાલે,	તખેલો સાફ થાવાનો,	
જુઓ નાટક ચીનેમામા,	પછસો તમ ઉડી જવાનો	૫
વધી ખાન્ડી અને ખીડી,	વધ્યા છે શોખ હોટેલના,	
ઘટાડી જો નહીં નાખો,	થશે પછસો બધો ફના.	૬
હવે તો મોજ શોખીનો,	થયા બેહાલ જરા દેખો,	
છતાં ના શોખ તમ તુટે,	ઉઘાડી આંખને પેખો.	૭
યુવાનીમાં કમાવાનું,	યુવાનીમાં બચાવાનું,	
પછી મુંઝાઈને મરશો,	નકી બે હાલ થાવાનું.	૮
ભલે મેટ્રીક બનો ખીએ,	ભણી પછસા કરો પાણી	
છતાં ના નોકરી મળતી	થયો આ દેશ ધુળધાણી.	૯
વધ્યા ખરચા ઘટાડી ઘો,	પસ્તાશો આખરે પુરા,	
કહ્યું (જો) નહી માનશો માફ	ઈજજત નકી થશે ચુરા.	૧૦
નથી કંઈ બહરીની પરવા,	ભલે બચ્યાં ભુખે મરતાં,	
છતાં ના આંખ તમ ખુલે,	કમાઈ ફેશનમાં ભરતાં.	૧૧
ખરચમાં કાપકુપ કરજો,	ગરીબના દુખડાં હરજો.	
કરી બંધ શોખની ચીજો,	હવે સાદાઈમાં ફરજો.	૧૨
અરે ! તમ બહરીઓ દેખો	ઉઘાડી રાખીને છાતી,	
સોદા કંઈ ચીજના કરવા,	બજારે એકલી જાતી.	૧૩

નમાલી નાયકા જેવી, શરમ કે લાજ નવ રાખી,
 બળરે બધરીઓ ભટકે, જરા જુવો હવે ઝાંખી. ૧૪
 જુઓ અસલ તણી રીતિ, રીવાજો તો હતા સારા,
 વીસારીને થયા દુઃખી, સમજશે શું નહીં ખ્યારા. ૧૫
 કરો હુત્તર વધો આગળ, થશે તમ તેજ સીતારો,
 કહે ! 'શામળ' હવે ભાઈ, રહ્યો ઉપાય આ સારો. ૧૬

(ખોટાદવાળા)

ગાયન પ મું.

કાળુપુરની કુટીલ કામીની

યાને

બાળલગ્નનો બળાપો

(રાગ હરીગીત)

કાળુપુરના પુલ નીચે થઈ, ફરવાને નીકળ્યો યારો;
 નારી નવોઢા એક મેં નીરખી, સાર કહું તેનો સારો.
 હશે ખરેખર સોળ વર્ષની, સૌંદર્યનો પારજ નહીં;
 ભટક મટકતી ચાલે ચાલતી, સ્થંભી ગઈ તેતોજ અહીં.
 પોલમપોલ કંઈ હોવું જોઈયે, બાણી પાછળ ઉભો હું;

નજરો નજર મેં જોયું કેવું, તેની કથની તમને કહું.
 ઇસારો કરી ચાર બોલાવ્યો, ચીઠી કષ્ઠ તેને દીધી.
 આવજો જરૂર સમ મારા છે, કહી વાત છાની કીધી;
 ચીઠી વાંચી પુરેપુરી તે પુરૂષે ફેંકી દીધી.
 હકીકત શું લખી હશે અંદર, જાણવા કાજે મેં લીધી;
 આ પોલ જોવી પુરેપુરી, મનમાં મેં નકી કીધું.
 આઠા અવળા પ્રશ્નો પૂછી, એડેસ મેંતો લઈ લીધું
 વર્ણન કરતાં કલમ કંપે છે, છતાં બ્યાન કરું છું હું;
 દ્રષ્ટાંત દુંકુ છે છતાં પણ, સાર લેવા જેવો છે બહુ.
 “ ઉચ્ચ કુળમાં જન્મ ધરેલો, નાનેથી પરણાવેલી;
 સમજ આવવા માંડી ત્યાંતો, પ્રાણ ગયો મુજને મેલી.
 વર્ષ બારમું હતું અધુરું, હંખ સુખમાં સમજી નહીં;
 સગાં વહાલાં સ્વાર્થીલા મારા, બોલાવે વીધવાજ કહી.
 શુકન જીવે નહીં કોઈયેમારા, અવતાર આશીઆજોમારો
 ઉચ્ચજ્ઞાતિ કહેવાઈયે જેથી, પુનર્લગ્નનો છે નહીં ધારો.
 મારા જેવી વીધવા આજે, અનીતિ અધર્મો આચરતી
 ઉચ્ચ કુળ અને કીર્તિ કાજે, બાળહત્યાયો બહુ કરતી.
 અહિંસા પરમો ધર્મ કહેનારા, દાદ નથીઅમોને દેત
 બાળ હત્યા અને સ્ત્રી હત્યાના, પાપો માથે વહોરી લેતાં
 સ્ત્રી હોય છતાં છુટ તમારે, બીજી પત્નિ કરવાને,
 ત્રીજી સ્ત્રી પણ કરી શકો છો, પુત્ર પરોવારને બહાને.

સંસાર સુખના સ્વપ્ને જોયું, બાળપણમાં રાંડેલી;
 એવી વીધવા લાખો આજે, ફરે દુઃખમાં ડુબેલી,
 લાખો વીધવામાંથી એક હું, અરજ કરું વીનવી તમને;
 વાહલા પધારજો બહારે મારી, દુઃખમાંથી તારવા મુજને
 પુરૂષ આજે તે જાવો જોઈયે, વાયદા પ્રમાણે મેં ધારી;
 હું પણ શીરનામે જઈ ઉસો, જેવા ગમ્મત છે ભારી.
 સોજ શણગાર સજી સતિના, વીધવા બારીમાં બેઠી;
 કમાડ બબડાવ્યું કોઈયે નેથી, ઉઘાડ્યું આવી હેઠી.
 પુરૂષ—શું કામ પડ્યું કહોને મારું, વીધવા છો તમે નારી;
 સગુસબંધી જોઈ જશે તો, દુઃખ પડશે માથે ભારી.
 મોજ શોખ છોટો આ સર્વે, વીધવાને આ છાજે નહીં;
 પ્રભુ ભજો જે પાર ઉતારે, વીધવ વાંસના છોડી દઈ.
 પરપુરૂષ સાથે પ્રીતિ કરવાથી, બાળહત્યાયો થાયે છે;
 તમ જેવી વીધવાઓ હાથે સાતકુળ નર્કમાં જાયે છે.
 વીધવા—બજેલીને ના બાળો પ્યારા, સત્ય વચનો કહી આવા
 બાળપણે મુજને પરણાવી, રાંડી ના લીધા દહાવા.
 સાસરીયામાં સુખ નહીને, પીયર જઈયે તો પસ્તાઈયે;
 ઉચ્ચ કુળની અમ વીધવાઓ, અહીંથી તહીં ટદલાંખાઈયે.

(આગળ વાંચો ભાગ બીજો.)

(લેખક બોટાદવાલા)

(ગાયન ૬ ઠું)

શહેરમાં જતાં શીખામણુ

(રાગ-ટોપીવાળાના ટોળા ઉતર્યા)

ગામડું છોડી જા નહીં શહેરમાં,
જઈશ તો થઈશ પુરેપુરો હેરાનરે. લખમણીયા.

સ્ટેશનો જોઈ મોટા મોટા શહેરના,
પહેલાં ઉઠશે હૈયા મહી ગભરાટરે. લખમણીયા.

ચેતી ચેતીને તું પુરો ચાલજે,
વસતાં જ્યાં બહુ હરામી લોકરે. લખમણીયા.

ભોં ભોં કરતી એ ભુંકણુ ગાડીયું,
દેખી રહેજે બહુ તેનાથી દુરરે. લખમણીયા.

શહેરમાં હશે મોટા મોટા નાટકો,
સીનેમાની પ્રીત્તમો તણા નહીં પારરે. લખમણીયા.

એવા રસ્તે તું તો અથડાઈશ માં,
જોવા જતો ના ઘાઘરીયોના નાચરે. લખમણીયા.

હોટેલો દેખાશે નજરે નાંખતા,
દેખી થતો ના હડકાયો લગારરે. લખમણીયા.

કાચો મોટા મોટા ખુરશી ટેબલો,
 ફોટા નવનવા ઠાઠ તણે ના પારરે. લખમણીયા.
 અન્ન રાંધેલા ટેબલે આવતાં,
 વર્ણ અઢારે સાથે બેસી ખાયરે. લખમણીયા.
 મકાનો મોટા મોટી મોટી મેડીયું;
 જોઈ, જોઈને બૂલી જતોના બાનરે. લખમણીયા.
 તુજ કપડાં જાડા જોઈ ગભરાઈ જશે,
 શહેરના લોકો પુરેપુરા શોખીનરે. લખમણીયા.
 ફીકાં મોઢાં, પીળી પીળી ચામડી,
 રતાશો નહીં મુખોપર લગારરે. લખમણીયા.
 જાજરૂ જાવું ઘરના આંગણે,
 હવા ચોખીના દુર્ગંધીનો નહીં પારરે. લખમણીયા.
 દાકતર સાહેબનો ફાટયો રાફડો,
 દવા દીયે છે દારૂના કરી લેખરે. લખમણીયા.
 કજીયા, કુસંપ અનીતિ શહેરમાં,
 જ્યાં નહીં વકીલ બેરીસ્ટરોનો પારરે, લખમણીયા.
 કોલર, જાકીટ અને કોટ પાટલુન,
 નેકટાઈ દેખી ના તું તો ગભરાઈશરે, લખમણીયા.
 દાખડા ચડાવે શોખીન શહેરીઓ,
 છતી આંખે અંધા બન્યાના શોખરે લખમણીયા.
 સીંચો જાણે યુરોપી લેડીયો,
 ચાલે છે બહુ લટક મટકતી ચાલરે, લખમણીયા.

કપડાં પહેરી ચાલે જાણે નાયકા.
 શરમ કે નહીં લાજ જેને જરાયરે. લખમણીયા.
 આવક ઓછી અને ખોટા ડાળ છે;
 કહે 'શામળ' શહેરમાં ચાલે પોલરે. લખમણીયા.
 (ખોટાદવાલા)

(ગાયન ૭ મું)

સુધરેલાને શીખામાયુ

(રાગ ખુને જગરકો પ્રીતિ)

ઐરાપર કાણુ રાખો, બંધુ કહું છું સાચી વાત.
 ઐરાને ફેશન રાખી, શું સ્વાદ લીયો છો ચાખી ?
 જરા બુઝો હવે તો જાંખી, બધું કહું છું સાચી વાત ઐરાં
 લટકા મટકા બહુ કરતી, બંગડી બજારે ફરતી;
 પરપુરૂષનાં મન હરતી, બંધુ કહું છું સાચી વાત. ઐરાં
 ફેશનમાં બહુ ફરનારી, કદી નહીં તમારી થાનારી;
 અંતે વંડી જાનારી, બંધુ કહું છું સાચી વાત, ઐરાં.
 સાડી બારીક બહુ લાવી; રાજ થાઓ છો પહેરાવી.
 દીયો અંગ તેના બતલાવી, બંધુ કહું છું સાચી વાત. ઐરાં
 મલમલના ચણીયા લાવી, લાજ તમેજ તેની મુકાવી.
 ત્યારેજ ગઈ તે ફાવી, બંધુ કહું છું સાચી વાત ઐરાં.

પૈસાના પાણી કરો છો, પોલકાંથી પેટી ભરો છો,
 કારણ બૈરાંથી ડરો છો, બંધુ કહું છું સાચી વાત બૈરાં.
 બૈરીને લાડ લડાવવા, જો ચાજે ચડશે આવા,
 અંતેજ બનશે બાવા, બંધુ કહું છું સાચી વાત. બૈરાં
 મનગમતી મોજો માલે, જે ઘરમાં બૈરીનું ચાલે,
 થાવાનો તે બે હાલે; બંધુ કહું છું સાચી વાત બૈરાં
 કહે 'શામજી' કર જોડી ફેશનને નાંખો ત્રોડી,
 દીયો બાદીમાચીતચોડી, બંધુ કહું છું સાચી વાત. બૈરાં
 (બોટાદવાળા)

-સુચના-

માધવજી ટોકરસી વોરા-ઠે-નવા દરવાજા-અમદાવાદ.
 તરફથી, પોલમપોલ, ખીસા ખાલી, ભરમ ભારી વીજેરે
 વીજેરે ચોપડીઓ બહાર પડે છે. જેની અંદર મારા તથા
 ખીજના ગાયનોનો સંબંધ કરેલો માલુમ પડે છે. ગાયનની
 છેલ્લી કડીયે લેખકનું નામ, કાઢી નાખે છે. આવા બનાવટી
 ઘોળી ટોપીવાળા દાંભીકાને મારી અરજ છે કે, તમારા
 પેટના ખાતર આવા ડોળ નહીં કરતાં ગાયનના છેડે લેખ-
 કનું નામ કાયમ રહેવા દેતા હોતો કંઈ તમારી આબરૂમાં
 ખલેલ નહીં પહોંચે.

સહી-મી-સોલંકી

પુરા ખબર

અહાર પડશે

જુજ વખતમાં

અહાર પડશે

સોલંકી કૃત કાવ્ય માળા.

ગુજરાત તેમજ કાઠીયાવાડના ગામડે ગામડે અને શહેરે શહેરની અંદર અતિ લોકપ્રિય થઈ પડેલ, લાંબા સમયથી જુરસાદાર તેમજ જ્ઞાન સાથે ગમ્મત આપનાર દેશોદયના ભાષણોથી ચોપડીયો નામે, “બાંધી મુઠી લાખની “વખત વિચારો” “સુવરનો જતો જમાનો” વિગેરે વિગેરેનો અહોજો ફેલાવો કરનાર (મી. સોલંકી બોટાદવાલા)ના ગાયનોનો સંગ્રહ.

ઘણા ખરા સ્વદેશ પ્રેમી ઉત્સાહી સદગૃહસ્થોના કહેવાથી આ ચોપડી અહાર પાડવા વીચાર છે. કી. ક્રમ ૧-૦-૦ એક રૂપૈયો રાખવામાં આવશે જેની અડધી કીમત આગળથી મોકલનારને ચોપડીના પુઠે નામ લખાવ કરી અમર કરવામાં આવશે તો આવો સ્વદેશ સેવાનો અમુલ્ય અવસર નહીં ચુકતા, તુરતજ આક આનાની કીકોટો બીડી અમર બનો, નામ, ઠામ, કેશાણું પુરેપુરું જણાવવા મે. કરજો.

શામજી પરશોતમદાસ સોલંકી (બોટાદવાલા)

માંડવીની પોળ, લાલાભાઈની પોળ,

અમદાવાદ.

